

PREGA I CINE

EL SENYOR DELS ANELLS (LA GERMANDAT DE L'ANELL)

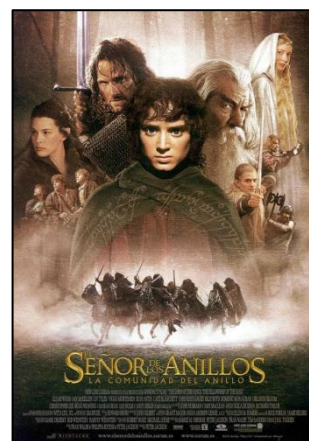
El Senyor dels Anells és una saga de pel·lícules basades en la novel·la en tres volums de J.R.R. Tolkien del mateix nom. Les pel·lícules estan dirigides pel neozelandès Peter Jackson i van suposar tot un fenomen cinematogràfic en el seu moment.

La primera pel·lícula, que adapta el primer volum de la novel·la, es titula La Germandat de l'Anell. Gaudeix de la pel·lícula i després pots seguir llegint.

⇒ Per què s'ha escollit aquesta pel·lícula?

L'autor de la novel·la, J.R.R. Tolkien, era catòlic i hi ha moltes situacions (també en les pel·lícules) que poden portar a la reflexió i a la pregària.

Tolkien no era partidari de l'al·legoria (explicar una història per poder donar un missatge, que és el que va fer el seu amic C.S. Lewis amb les Cròniques de Narnia) sinó que preferia l'aplicabilitat. Això vol dir que la història no té un missatge explícit i que cadascú en pot captar, si vol i de forma lliure, un ressò dels valors en els que creia però sense ser-ne esclau per poder-la gaudir.

Què ressona de cristià en el Senyor dels Anells – La Germandat de l'Anell?

⇒ Argument

El Senyor de la Foscor Sauron va forjar en l'antigor uns anells màgics i en va fer un de més poderós, l'Anell Únic, per controlar totes les races de la Terra Mitjana. Però després d'una gran batalla el va perdre i amb ell gran part del seu poder.

L'Anell va ser trobat molt de temps després i va acabar en mans de l'humil Frodo Saquet, un hòbbit, poblador de la insignificant Comarca. Ara en Sauron torna a fer-se fort i amenaça el món sencer amb els seus exèrcits, mentre busca sense parar aquest Anell.

Amb l'ajut del mag Gandalf, en Frodo i els seus amics, juntament amb aliats de diverses races intentaran destruir l'Anell per acabar d'una vegada per totes amb en Sauron i el seu regnat del terror.

La Germandat de l'Anell és la primera etapa d'aquesta aventura.

PREGA I... LA GERMANDAT DE L'ANELL

La foscor omplí els boscos del món, arribà el rumor que una ombra creixia a l'Est; el xiuxiueig d'un terror sense nom... l'anell de poder el va percebre. La seva hora havia arribat. Abandonà a Gollum però alguna cosa va passar al marge de la voluntat de l'anell, va ser recollit per la criatura que menys es podria imaginar, per un hòbbit, Bilbo Saquet, habitant de la Comarca. [...] Però aviat arribaria el moment quan els hòbbits tindrien a les seves mans el destí de tots.

«I tu Betlem, terra de Judà, no ets de cap manera la més petita de les principals viles de Judà, perquè de tu sortirà un príncep que pasturarà Israel, el meu poble». (Mt 2, 6)

Hi ha molt de mal en el món: terrorisme, fam, injustícia... Els mitjans de comunicació ens els recorden contínuament. Moltes vegades pensem que nosaltres som tan petits que no podem fer-hi res. Però el bé pot sorgir en qualsevol lloc i en qualsevol persona, perquè Déu és amb nosaltres.

No em temptis Frodo! No vull ni tocar-lo... Ni tan sols per amagar-lo. Ho has d'entendre Frodo, utilitzaria aquest Anell amb l'ànim de fer el bé, però amb mi adquiriria un poder terrible d'imaginar. (Gandalf)

«Llavors Pere el prengué a part i es posà a renyar-lo:

—Déu te'n guard, Senyor! A tu això no et passarà [la passió i mort].

Però Jesús es girà i digué a Pere:

—Vés-te'n d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no veus les coses com Déu, sinó com els homes». (Mt 16, 22-23)

Frodo i Pere pensen que Gandalf i Jesús són tan poderosos que el mal no els pot abastar.

Però Gandalf i Jesús veuen més enllà que en Frodo i que Pere, que simplement volen evitar el mal.

Jesús no accepta les temptacions del diable ni fugir del dolor personal perquè sap el significat de tot el que li vindrà.

A vegades ens creiem més bons que els altres? Sabem fixar-nos en les temptacions diàries d'orgull, egoisme, enveja...? Sabem fer-les fora amb humilitat, com Gandalf i sobretot com Jesús?

Jo estava allà, Gandalf, el dia que la voluntat de l'home fracassà. (Elrond el mig-elf).

«Els deixebles, en sentir aquestes paraules, quedaren molt desconcertats, i deien:

—Si és així, qui pot salvar-se?

Jesús se'ls mirà i els digué:

—Als homes els és impossible, però Déu ho pot tot». (Mt 19, 25-26)

L'Elrond no creu que sigui possible destruir l'Anell perquè la voluntat dels homes és feble.

Jesús també posa molt difícil que els rics se salvin. Però tot allò que els homes no poden és a l'abast de Déu. Recordem-ho sempre que ens trobem afeixugats per tot allò de bo que fem i que no acaba d'anar com voldríem.

Jo duré l'anell a Mordor. Encara que no conec el camí (Frodo).

«Jesús li respon:

—Jo sóc el camí, la veritat i la vida. Ningú no arriba al Pare si no és per mi». (Jn 14, 6)

En Frodo acaba de fer amb poques paraules el pas més important de la seva vida. En certa manera és com el seu baptisme de conversió: vol fer el bé, destruint el mal de l'Anell. Es dona a sí mateix. Però necessita un guia.

Jesús és la guia de tots aquells que volen fer el bé i no saben com, que volen arribar a conèixer Déu i es perden. Seguim el camí de Jesús per avançar per la vida?

No pots passar! Sóc un servidor del Foc Secret, dipositari de la Flama d'Anor. No pots passar! Torna a les tenebres, flama d'Udûn! (Gandalf)

«Quan vingui el Defensor, l'Esperit de la veritat que procedeix del Pare i que jo us enviaré des del Pare, ell donarà testimoni de mi». (Jn 15, 26)

En els escrits de Tolkien s'explica que el Foc Secret prové de Ilúvatar (la divinitat creadora del seu univers fantàstic) i que va ajudar a formar el món. Per tant és força adient fer-ne una comparació amb l'Esperit Sant. Gandalf, d'aquesta manera, es descriu a sí mateix com un enviat de "déu" i ho fa servir com autoritat per lluitar contra el bàlrog, un ésser demoníac. En gran dificultat, a punt de donar la vida pels seus amics, Gandalf recorda qui és que el sosté i l'envia.

Ens sentim enviats per servir als altres? Demanem l'ajut de l'Esperit en allò que fem? O volem fer la nostra voluntat i prou?

No parleu malament de la senyora Galàdriel!- va dir l'Àragorn en to greu-. No sabeu el que us dieu. El mal no existeix en ella ni en aquesta terra, llevat que algú el porti a dins de fora. I qui estigui en aquest cas que es guardi! (Àragorn)

«Llavors Jesús tornà a cridar la gent i els deia:

—Escolteu-me tots i compreneu-ho bé: No hi ha res del que entra a l'home des de fora que el pugui fer impur; només allò que surt de l'home el fa impur». (Mc 7, 14-16)

Moltes vegades tenim prejudicis. De llocs, de barriades, de col·lectius de gent, de grups, de persones en concret, d'ideologies...

Tan si els nostres prejudicis són propers a la veritat com si no, caldria sempre recordar aquestes paraules: el mal apareix en les accions i les decisions concretes de les persones, no en la seva roba, en la seva procedència o en les seves creences religioses.

Veig les teves intencions! Li duràs l'Anell a Sauron! Ens trairàs! Aniràs a la mort i ens arrossegars a ella! Maleït sies! Tu i tots els mitgerols"

[...] Frodo? Frodo? Què he fet! [plors] (Bòromir)

«Llavors Satanàs va entrar dins de Judes, l'anomenat Iscariot, que era del grup dels Dotze. Aquest se n'anà a tractar amb els grans sacerdots i els caps de la guàrdia sobre com els podria entregar Jesús. Ells se'n van alegrar i convingueren de donar-li diners. Judes s'hi comprometé i buscava l'ocasió d'entregar-los-el sense que es produís un avalot de la gent». (Lc 22, 3-6)

«A l'instant, mentre encara ell parlava, va cantar un gall. Llavors el Senyor va girar-se i mirà Pere; i Pere es recordà de les paraules que el Senyor li havia dit: «Avui, abans no canti el gall, m'hauràs negat tres vegades.» I així que va ser fora, va plorar amargament». (Lc 22, 60b-62)

No sabem per què Judes traïa Jesús. Una de les teories explica que Judes esperava que Jesús fos el messiàs que esperaven tots els jueus: un líder que expulsaria els romans d'Israel. Per ells els romans eren el mal, i contra el mal era necessari un guerrer. Judes no podia entendre que Jesús hagués de morir, no entenia la seva missió.

Bòromir pensa de forma semblant: per ell l'única manera de vèncer el mal és lluitar contra en Sauron, l'Anell és molt poderós i s'ha de fer servir com a arma. No entén que no s'ha de fer servir el mal per lluitar contra el mal. No ha entès la missió d'en Frodo. Pensa que en Frodo morirà en va i portarà la desgràcia. Per sort per en Bòromir, el seu final és més semblant al de Pere al negar a Jesús: penedir-se del que ha fet i intentar arreglar les coses.

Entenem les paraules de Jesús quan diu de perdonar l'enemic, de parar l'altra galta, d'anar a fons, al cor de les persones? Com es lluita contra el mal? Amb prohibicions, demostracions de força, revenges, guerres? O amb bondat i amor? Hem de destruir l'altre o l'hem de desarmar estimant-lo? Sabem què vol dir estimar?

